Episcop-vicar Varlaam Ploieșteanu: ecumenism, filopapism și serghianism într-o singură imagine

Cuvintele sunt de prisos. Episcopul-vicar Varlaam Ploieșteanu, cu botnița noii ordini mondiale cuminte în mână, participă la dezvelirea unui bust al Papei eretic Francisc la București, în amintirea vizitei ecumeniste, desfășurate sub sloganul „Să mergem împreună!”, evident pe calea ecumenistă a iadului.

Pe bustul papei numele țării noastre este trecut Dacoromania, în loc de numele oficial al țării. Dacoromania este în esență un concept de sorginte papistă, promovat în țara noastră de Școala Ardeleană a uniaților, așa că nu miră soluția aleasă de reprezentanții romano-catolici pentru denumirea țării noastre. Nu îmi închipui că papa e expert în istorie românească, e mai de bun-simț să credem că denumirea a fost aleasă în România de către adepții săi, cu un mesaj foarte precis.

„Romania” era denumirea Imperiului Bizantin și a teritoriilor sale europene (în Turcia partea europeană a statului se numește și azi Rumelia, iar în epoca otomană denumea partea balcanică a Imperiului, locuit de ortodocși).

„Dacoromania” este un concept care se bazează pe opinia istorică despre existența unei colaborări strânse între daci și romani după cucerirea traiană, o realitate care, dacă ar fi existat, ar fi fost unicat în istoria romană, în care țările cucerite au suportat cu greu dominația Romei.

Relațiile dintre daci și romani sunt descrise de scriitori laici și bisericești și le poate citi oricine știe un pic de carte. Există dovezi istorice ale unor revolte teribile ale dacilor în a doua parte a secolului al II-lea și chiar în secolul al III-lea.

Simbioza dintre cele două popoare, survenită imediat după cucerirea părții din Dacia care a intrat în imperiu, și romanizarea benevolă chiar și a dacilor liberi pentru romanii din provincia cucerită nu au o bază istorică serioasă, însă creează o poveste pe care oameni ca papa actual și patriarhul român o pot folosi pentru a-

i aduce pe români „la pristolul de la Roma” cu aceleași argumente pe care le-au prezentat uniații la Viena și Roma pentru a-și justifica ei existența!

„Dacoromania” este conceptul impus de către Școala Ardeleană pentru a crea o etnologie românească menită a legitima apostazia uniată prin „sinteza” tradiției ortodoxe cu descendența „latină”, neglijând aproape complet elementul dacic, care de fapt este cel ce a supraviețuit până astăzi și este poporul român pe care l-a vizitat Sfântul Andrei, care s-a născut și a rămas mereu în dreapta credință.

Conceptul are și avantajul pentru papistași și filopapiști că-i rupe pe români de Romania bizantină, ai cărei urmași sunt de drept, și îi leagă de latinismul papist.

Dacă vrem să reaprindem discuția existentă în secolul al XIX-lea, deși nu văd la ce ar mai folosi acum, putem să discutăm de două variante care să țină seama de elementul etnic și de cel religios: fie numim țara noastră Dacia, cum au vrut să o numească pașoptiștii (vezi „Dacia literară” etc.), pentru că e Dacia, fie o numim cum e deja numită, România, pentru a arăta că suntem „Bizanțul de după Bizanț”, moștenitorii spirituali ai împărăției ortodoxe de origine daco-getică, desigur cu influențe romane, slave, turcice etc.

Lăsând la o parte însă aceste considerații instorice, care nu au o relevanță prea mare în contextul discuției noastre, trebuie spus că participarea episcopului Varlaam la acest eveniment ne arată că **Patriarhia Română, ierarhii ortodocși, nu au priceput absolut nimic din bătaia lui Dumnezeu din ultimele luni, când Biserica Ortodoxă Română a fost aproape desființată.**

> *Restricționarea accesului în biserici, mustrarea lui Dumnezeu pentru acceptarea ereziei ecumeniste a ierarhiei*

Nu au priceput în primul rând **că preasfințiile lor/înaltpreasfințiile lor/preafericirea sa sunt direct vinovați de această certare pe care Dumnezeu a adus-o Bisericii, pentru îmbrățișarea ereziei ereziilor ecumenismul.**

> *Închiderea bisericilor a fost introdusă în ordonanțele militare de către asociația secularistului anticreștin Emil Moise*

Departe de a se pocăi pentru acest cumplit păcat, ierarhii români l-au împlinit în perioada Covidului (cu o singură excepție), manifestând unui serghianism uluitor, prin acceptarea fără crâcnire a batjocoririi Bisericii de către un grup ateist, care a parazitat efectiv statul și a închis Biserica, iar când s-au milostivit să le redea românilor dreptul inalienabil care era oricum al lor, le-au permis să se întoarcă în biserici, însă cu botnițele simbolizând ascultarea față de noua ordine mondială, de felul celei din mâna episcopului Varlaam.

> *Institutul Național de Sănătate Publică nu a prezentat nicio probă concretă că Împărtășania ortodoxă ar putea contamina cu COVID*

Culmea iresponsabilității ierarhiei BOR este mesajul pe care episcopul Varlaam l-a transmis cu acea ocazie, reprodus de către presă:

> *Episcopul vicar patriarhal Varlaam Ploieşteanul a transmis* ***mesajul Patriarhului BOR, Daniel, în care acesta elogiază vizita Papei Ioan Paul al II-lea în România cu două decenii înainte, precum şi pelerinajul Sanctităţii Sale Papei Francisc la noua catedrală ortodoxă, caracterizându-le drept „expresii solemne ale cooperării practice" dintre cele două Biserici şi „semne de speranţă pentru viitor" în ceea ce priveşte „misiunea comună în societatea contemporană atât de profund marcată de secularizare şi individualism"****.*

Pentru patriarhul român papistașii sunt Biserică, iar vizita papei predispune la misiune comună în societatea contemporană și e un semn de speranță pentru viitor. **Pentru aceste cuvinte, într-o vreme bună a Bisericii, patriarhul Daniel ar fi caterisit.** În societatea noastră preafericirea sa este considerat un geniu și un „salvator" al Bisericii!!! Mai e ceva de spus? Nu.

> *Patriarhul Daniel va rămâne în istorie ca PATRIARHUL CARE A ÎNCHIS BISERICILE DE SFINTELE PAȘTI de frica necredincioșilor*

Despre faptul ca episcopul-vicar patriarhal a participat și la rugaciunea papistașă de „sfințire" a monumentului nici nu mai are rost să mai vorbim, pentru ca deja ne-a spus mitropolitul eretic al Ardealului ca acestea sunt „relații între Biserici",

pe care noi, ignoranții și „schismaticii”, nu avem cum să le pricepem.

Mitropolitul Laurențiu Streza îl proclamă nevinovat pe episcopul Sofronie de participarea și pomenirea sa la o slujbă greco-catolică